

Iski Károly

(Ricse, 1930. 01. 26. – Székesfehérvár, 1998. 10. 20.)

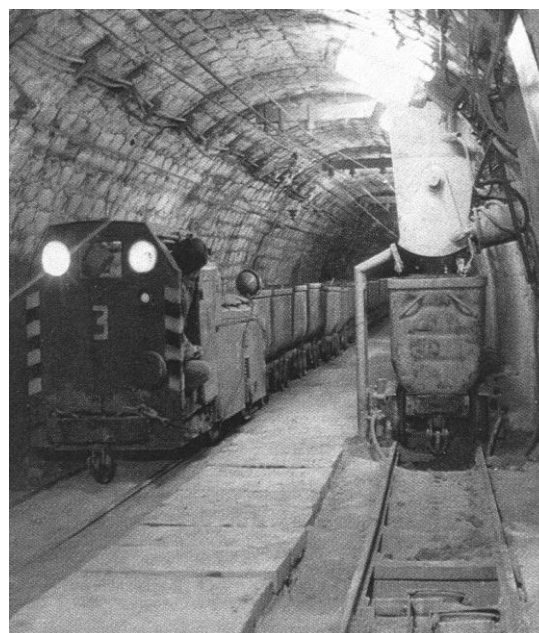
Összeállította: Kreischer Károly, Machata Béla

Bányagépészmérnök, igazgató, 1956-ban szerzett bányagépész-mérnöki oklevelet a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. Első munkahelye a Gánti Bauxitbánya Vállalat, ahol beosztott üzemmérnökként, majd gépműhelyvezetőként dolgozott. A Fejér megyei Bauxitbányák Vállalat megalakulását követően annak gépészeti osztályvezetője, 1973-tól a vállalat igazgatója. Munkája során tevékenyen közreműködött a bauxitbányászat gépészeti fejlesztésében, valamint az új kapacitást növelő bányák beruházásában, létesítésében egészen nyugdíjazásáig.

1930. január 26-án a Borsod megyei Ricse községben született. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte. A polgári iskola négy osztályából magántanulóként Sátoraljaújhelyen vizsgázott, majd a miskolci Kilián György gimnáziumban érettségizett 1951-ben. Az érettségit követően a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem hallgatója lett és 1956-ban bányagépész mérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye már a bauxitbányászathoz kötötte, amikor Gánton a Gánti Bauxitbánya Vállalatnál először beosztott üzemmérnökként, majd gépműhelyvezetőként dolgozott a bánya gépészeti fejlesztésén. 1958. január 1-ével a megalakult Fejér megyei Bauxitbányák Vállalathoz helyezték Kincsesbányára, és 1959-ben az új vállalat gépészeti osztályvezetésével bízták meg. Fáradtságot nem ismerve látott munkájához. A fejlődő, újabb és újabb körülményekhez alkalmazkodó bányák gépészeti problémáinak megoldásában tevékenyen részt vett. Kiemelten Iszka II. bányaüzemben a vízszintsüllyesztéses aktív vízvédelem megvalósításában. Jelentős szerepe volt a megnövekedett követelményeket kielégítő munkahelyi rakodás-szállítás gépesítésének kísérleteiben az önjáró, bauxitbányászatra jellemző technika kialakításában és megvalósításában.

Felsővezetékes mozdonyszállítás

1973-tól már a vállalat igazgatójaként irányította a kapacitásnövelő bányák (Rákhegy II, Bitó II.) létesítését és fejlesztését 1989-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Munkáját az őszinte tettvágy, a problémák igényes megoldási szándéka jellemezte. A bauxitbányászat fejlesztésében nyújtott teljesítményéért megosztott Állami Díjban részesült egyéb szakmai munkáját elismerő kitüntetések (Bányászat Kiváló Dolgozója Munkaérdemrend Ezüst fokozata, Kiváló Feltaláló Bronz fokozata, Bányászati Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozata) mellett.

Rákhegy II. szállítóakna

Az OMBKE kincsesbányai szervezetének 1960 óta volt aktív tagja. 1973-tól 1989-ig a helyi szervezet elnöke. Jelentős szerepet vállalt szakmai összetartozás és hagyományápolás erősítésében. Kezdeményezője volt a gánti Bauxitbányászati Múzeum létrehozásának, ahol a Fejér megyei bauxitbányászat létrejötte, fejlődésének, jellemző eszközeinek bemutatásával állítanak emléket a jelenkornak.

1998. október 20-án rövid betegségét követően hunyt el Székesfehérváron. Végző búcsút október 28-án vettek tőle hozzátartozói, barátai és munkatársai a székesfehérvári Béla úti temetőben.

Bányászemlék

Forrás:

Kovács-Nemes-Őrsi: Bauxitbányászat Fejér megyében 1926-1976

Kincsesi Bauxit újság 1978. május

Bányászati-Kohász Lapok 1998.6. szám.